

Bijbellesrooster - blok F - nivo 2

Bijeenkomst 1: De hele bijbelse lijn

Genesis 3:1-15

Er zal vanaf de zondeval strijd zijn tussen slangenzaad en vrouwenzaad, tussen Gods kinderen en de vijanden van God. Uiteindelijk zal een nakomeling van de vrouw het kwaad voorgoed vernietigen. Het evangelie in een notendop.

1 Van alle in het wild levende dieren die God, de HEER, gemaakt had, was de slang het sluwst. Dit dier vroeg aan de vrouw: 'Is het waar dat God gezegd heeft dat jullie van geen enkele boom in de tuin mogen eten?' 2 'We mogen de vruchten van alle bomen eten,' antwoordde de vrouw, 3 'behalve die van de boom in het midden van de tuin. God heeft ons verboden van de vruchten van die boom te eten of ze zelfs maar aan te raken; doen we dat toch, dan zullen we sterven.' 4 'Jullie zullen helemaal niet sterven,' zei de slang. 'Integendeel, God weet dat jullie de ogen zullen opengaan zodra je daarvan eet, dat jullie dan als goden zullen zijn en kennis zullen hebben van goed en kwaad.' 6 De vrouw keek naar de boom. Zijn vruchten zagen er heerlijk uit, ze waren een lust voor het oog, en ze vond het aanlokkelijk dat de boom haar wijsheid zou schenken. Ze plukte een paar vruchten en at ervan. Ze gaf ook wat aan haar man, die bij haar was, en ook hij at ervan. 7 Toen gingen hun beiden de ogen open en merkten ze dat ze naakt waren. Daarom regen ze vijgenbladeren aan elkaar en maakten er lendenschorten van. 8 Toen de mens en zijn vrouw God, de HEER, in de koelte van de avondwind door de tuin hoorden wandelen, verborgen zij zich voor hem tussen de bomen. 9 Maar God, de HEER, riep de mens: 'Waar ben je?' 10 Hij antwoordde: 'Ik hoorde u in de tuin en werd bang omdat ik naakt ben; daarom verborg ik me.' 11 'Wie heeft je verteld dat je naakt bent? Heb je soms gegeten van de boom waarvan ik je verboden had te eten?' 12 De mens antwoordde: 'De vrouw die u hebt gemaakt om mij terzijde te staan, heeft mij vruchten van de boom gegeven en toen heb ik ervan gegeten.' 13 'Waarom heb je dat gedaan?' vroeg God, de HEER, aan de vrouw. En zij antwoordde: 'De slang heeft me misleid en toen heb ik ervan gegeten.' 14 God, de HEER, zei tegen de slang: 'Vervloekt ben jij dat je dit hebt gedaan, het vee zal je voortaan mijden, wilde dieren wenden zich af; op je buik zul je kruipen en stof zul je eten, je hele leven lang. 15 Vijandschap sticht ik tussen jou en de vrouw, tussen jouw nageslacht en het hare, zij verbrijzelen je kop, jij bijt hen in de hiel.'

Genesis 25:19-23

In de strijd tussen Jakob en Esau wordt iets zichtbaar van de strijd tussen slangenzaad en vrouwenzaad

19 Dit is de geschiedenis van Abrahams zoon Isaak en zijn nakomelingen. Isaak, de zoon die Abraham verwekt had, 20 was veertig jaar toen hij trouwde met Rebekka, die een dochter was van de Arameeër Betuel uit Paddan-Aram en een zuster van de Arameeër Laban. 21 Omdat Rebekka onvruchtbaar bleek, bad Isaak vurig voor haar tot de HEER, en de HEER verhoorde zijn gebed: Rebekka, zijn vrouw, werd zwanger. 22 De kinderen in haar lichaam botsten hard tegen elkaar. Als het zo moet gaan, dacht ze, waarom leef ik dan nog? En ze ging bij de HEER te rade. 23 De HEER zei tegen haar: 'Twee volken zijn er in je schoot, volken die

uiteengaan nog voor je hebt gebaard. Het ene zal machtiger zijn dan het andere, de oudste zal de jongste dienen.’

Exodus 17:8-16

Ook in de vijandschap van Amalek tegen Israël zien we iets terug van de strijd die in Genesis 3 al was voorzegd.

8 In Refidim werd Israël aangevallen door de Amalekieten. 9 Toen zei Mozes tegen Jozua: ‘Kies een aantal mannen uit en trek met hen tegen Amalek ten strijde. Ikzelf zal morgen op de top van de heuvel gaan staan, met in mijn hand de staf van God.’ 10 Jozua deed wat Mozes hem had opgedragen en trok tegen Amalek ten strijde, en Mozes ging naar de top van de heuvel, samen met Aäron en Chur. 11 Zolang Mozes zijn arm opgeheven hield, was Israël de sterkste partij, maar liet hij zijn arm zakken, dan was Amalek de sterkste. 12 Toen Mozes’ armen zwaar werden, legden Aäron en Chur een steen bij hem neer, zodat hij daarop kon gaan zitten. Zelf gingen ze aan weerszijden van hem staan, om zijn armen te ondersteunen. Daardoor konden zijn armen opgeheven blijven totdat de zon onderging. 13 Zo versloeg Jozua het leger van Amalek tot de laatste man. 14 De HEER zei tegen Mozes: ‘Leg deze overwinning in een oorkonde vast, zodat niemand die ooit zal vergeten, en overtuig Jozua ervan dat ik zal zorgen dat niets op aarde nog aan het volk van Amalek herinnert.’ 15 Toen bouwde Mozes een altaar, en hij noemde het ‘De HEER is mijn banier’. 16 Hij zei: ‘Omdat Amalek de hand heeft durven opheffen tegen de troon van de HEER, zal de HEER strijd voeren tegen Amalek, in alle komende generaties.’

Esther 3:1-6

Haman wil heel Israël laten uitroeien. Opnieuw strijd tussen slangenzaad en vrouwenzaad.

1 Na verloop van tijd gaf koning Ahasveros een hoge positie aan Haman, de zoon van Hammedata, een nakomeling van Agag: hij plaatste hem boven alle rijksgrotten aan zijn hof. 2 Alle hoge functionarissen van de koning die in de Koningspoort waren, vielen telkens voor Haman op de knieën en bogen zich voor hem neer, want zo had de koning het geboden. Alleen Mordechai knielde of boog nooit voor hem. 3 De functionarissen van de koning in de Koningspoort spraken Mordechai daarover aan: ‘Waarom overtreedt u steeds het gebod van de koning?’ 4 Dit vroegen ze hem elke dag weer, zonder dat hij zich iets van hun woorden aantrok. Toen lichtten ze Haman erover in, om te zien of Mordechai in zijn houding zou kunnen volharden; hij had hun namelijk verteld dat hij een Jood was. 5 Toen Haman te weten kwam dat Mordechai niet voor hem knielde of boog, werd hij woedend, 6 en hij besloot Mordechai uit de weg te ruimen. Maar nadat men hem had verteld uit welk volk Mordechai stamde, was de dood van Mordechai alleen hem niet genoeg: vanaf dat moment zon Haman op middelen om alle Joden in Ahasveros’ rijk om te brengen, heel Mordechais volk.

Jesaja 27:1-5

God zal het kwaad uiteindelijk vernietigen en zijn volk verlossen.

1 Op die dag zal de HEER ingrijpen: hij trekt zijn groot en machtig zwaard tegen Leviatan, de snelle, kronkelende slang, en hij zal Leviatan doden, het monster in de zee. 2 Op die dag zal men de prachtige wijngaard bezingen. 3 Ik, de HEER, houd de wacht over mijn wijngaard, steeds opnieuw bevloei ik hem. Dag en nacht zal ik de wacht houden, zodat niemand hem kan schaden; 4 ik koester mijn woede niet. Maar zou ik dorens en distels dulden? Strijdbaar ga ik

eropaf, al dat onkruid steek ik in brand – 5 tenzij men mijn bescherming zoekt en vrede met mij sluit, ja, vrede sluit met mij.

Lukas 10:17-20

Het werk dat Jezus begon te doen was een nederlaag voor de satan. De nakomeling van de vrouw die de slang voorgoed zou vernietigen was geboren!

17 De tweeënzeventig keerden vol vreugde terug en zeiden: ‘Heer, zelfs de demonen onderwerpen zich aan ons bij het horen van uw naam.’ 18 Hij zei tegen hen: ‘Ik heb Satan als een lichtflits uit de hemel zien vallen! 19 Bedenk wel: ik heb jullie de macht gegeven om slangen en schorpioenen te vertrappen en om de kracht van de vijand te breken, zodat niets jullie kan schaden. 20 Verheug je er echter niet over dat de geesten zich aan jullie onderwerpen, maar verheug je omdat jullie naam in de hemel opgetekend is.’

Openbaring 20:7-15

Uiteindelijk wacht voor satan alleen nog maar het oordeel.

7 Wanneer de duizend jaar voorbij zijn, zal Satan uit zijn gevangenis worden losgelaten. 8 Dan gaat hij eropuit om de volken aan de vier hoeken van de aarde, Gog en Magog, te misleiden. Hij brengt hen voor de strijd bijeen, een menigte zo talrijk als zandkorrels aan de zee. 9 Ze trekken op, over de hele breedte van de aarde, en omsingelen het kamp van de heiligen en de geliefde stad. Maar vuur daalt neer uit de hemel en verteert hen. 10 En de duivel, die hen misleidde, wordt in de poel van vuur en zwavel gegooid, bij het beest en de valse profeet. Daar zullen ze dag en nacht worden gepijnigd, tot in eeuwigheid. 11 Toen zag ik een grote witte troon en hem die daarop zat. De aarde en de hemel vluchtten van hem weg en verdwenen in het niets. 12 Ik zag de doden, jong en oud, voor de troon staan. Er werden boeken geopend. Toen werd er nog een geopend: het boek van het leven. De doden werden op grond van wat in de boeken stond geoordeeld naar hun daden. 13 De zee stond de doden die ze in zich had af, en ook de dood en het dodenrijk stonden hun doden af. En iedereen werd geoordeeld naar zijn daden. 14 Toen werden de dood en het dodenrijk in de vuurpoel gegooid. Dit is de tweede dood: de vuurpoel. 15 Wie niet in het boek van het leven bleek te staan werd in de vuurpoel gegooid.

Uit: De Nieuwe Bijbelvertaling

© 2004/2007 [Nederlands Bijbelgenootschap](http://www.nieuwbijbelvertaling.nl)

Bijbellesrooster - blok F - nivo 2

Bijeenkomst 2: De moederbelofte

Genesis 12:1-9

God roept en Abraham gaat, dat is geloven.

1 De HEER zei tegen Abram: 'Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat ook je naaste verwanten, en ga naar het land dat ik je zal wijzen. 2 Ik zal je tot een groot volk maken, ik zal je zegenen, ik zal je aanzien geven, een bron van zegen zul je zijn. 3 Ik zal zegenen wie jou zegenen, wie jou bespot, zal ik vervloeken. Alle volken op aarde zullen wensen gezegend te worden als jij.' 4-5 Abram ging uit Charan weg, zoals de HEER hem had opgedragen. Hij was toen vijfenzeventig jaar. Hij nam zijn vrouw Sarai mee en Lot, de zoon van zijn broer, en ook alle bezittingen die ze hadden verworven en de slaven en slavinnen die ze in Charan hadden verkregen. Zo gingen ze op weg naar Kanaän. Toen ze daar waren aangekomen, 6 trok Abram het land door tot aan de eik van More, bij Sichem. In die tijd werd het land bewoond door de Kanaänieten. 7 Maar de HEER verscheen aan Abram en zei: 'Ik zal dit land aan jouw nakomelingen geven.' Toen bouwde Abram op die plaats een altaar voor de HEER, die aan hem verschenen was. 8 Daarvandaan trok hij naar het bergland dat oostelijk van Betel ligt, en ergens ten oosten van Betel en ten westen van Ai sloeg hij zijn tent op. Hij bouwde er een altaar voor de HEER en riep er zijn naam aan. 9 Steeds verder reisde Abram, in de richting van de Negev.

Genesis 15

Een wonderlijke verbondssluiting, weet je wat God hiermee wil zeggen?

1 Enige tijd later richtte de HEER zich tot Abram in een visioen: 'Wees niet bang, Abram: ikzelf zal jou als een schild beschermen. Je loon zal vorstelijk zijn.' 2 'HEER, mijn God,' antwoordde Abram, 'wat voor zin heeft het mij te belonen? Ik zal kinderloos sterven, en alles wat ik bezit zal het eigendom worden van Eliëzer uit Damascus. 3 U hebt mij immers geen nakomelingen gegeven; daarom zal een van mijn dienaren mijn erfgenaam worden.' 4 Maar de HEER sprak opnieuw tot hem: 'Nee, niet je dienaar zal jouw bezittingen erven, maar een kind dat jijzelf zult verwekken.' 5 Daarop leidde hij Abram naar buiten. 'Kijk eens naar de hemel,' zei hij, 'en tel de sterren, als je dat kunt.' En hij verzekerde hem: 'Zo zal het ook zijn met jouw nakomelingen.' 6 Abram vertrouwde op de HEER en deze rekende hem dit toe als een rechtvaardige daad. 7 Ook zei de HEER tegen hem: 'Ik ben de HEER, die jou heeft weggeleid uit Ur, uit het land van de Chaldeeën, om je dit land in bezit te geven.' 8 'HEER, mijn God,' antwoordde Abram, 'hoe kan ik er zeker van zijn dat ik het in bezit zal krijgen?' 9 'Haal een driejarige koe,' zei de HEER, 'een driejarige geit, een driejarige ram, een tortelduif en een jonge gewone duif.' 10 Abram haalde al deze dieren, sneed ze middendoor en legde de twee helften van elk dier tegenover elkaar. Alleen de vogels sneed hij niet door. 11 Er kwamen gieren op de kadavers af, maar Abram joeg ze weg. 12 Toen de zon op het punt stond onder te gaan, viel Abram in een diepe slaap. Opeens werd hij overweldigd door angst en diepe duisternis. 13 Toen zei de HEER: 'Wees ervan doordrongen dat je nakomelingen als vreemdeling zullen wonen in een land dat niet van hen is en dat ze daar

slaaf zullen zijn en onderdrukt zullen worden, vierhonderd jaar lang. 14 Maar ik zal hun onderdrukkers ter verantwoording roepen, en dan zullen ze wegtrekken, met grote rijkdommen. 15 Wat jou betreft: je zult in vrede met je voorouders worden verenigd en in gezegende ouderdom begraven worden. 16 Pas de vierde generatie zal hierheen terugkeren, want pas dan hebben de Amorieten zo veel misdaden bedreven dat de maat vol is.' 17 Toen de zon ondergegaan was en het helemaal donker was geworden, was daar plotseling een oven waar rook uit kwam, en een brandende fakkel die tussen de dierhelften door ging. 18 Die dag sloot de HEER een verbond met Abram. 'Dit land,' zei hij, 'geef ik aan jouw nakomelingen, van de rivier van Egypte tot aan de grote rivier, de Eufraat: 19 het gebied van de Kenieten, Kenizzieten en Kadmonieten, 20 de Hethieten, Perizzieten en Refaïeten, 21 de Amorieten, Kanaänieten, Girgasieten en Jebusieten.'

Genesis 17:1-13

God verbindt een teken aan zijn beloften, let erop dat ook jongetjes van nog maar acht dagen oud besneden moeten worden

1 Toen Abram negenenennegentig jaar was, verscheen de HEER aan hem en zei: 'Ik ben God, de Ontzagwekkende. Leef in verbondenheid met mij, leid een onberispelijk leven. 2 Ik wil met jou een verbond aangaan en ik zal je veel, heel veel nakomelingen geven.' 3 Abram boog zich diep neer en God sprak: 4 'Ik doe jou deze belofte: je zult de stamvader worden van een menigte volken. 5 Je zult voortaan niet meer Abram heten maar Abraham, want ik maak je de vader van vele volken. 6 Ik zal je bijzonder vruchtbaar maken. Er zullen veel volken uit je voortkomen en onder je nazaten zullen koningen zijn. 7 Ik sluit een verbond met jou en met je nakomelingen, met alle komende generaties, een eeuwigdurend verbond: ik zal jouw God zijn en die van je nakomelingen. 8 Heel Kanaän, het land waar je nu als vreemdeling woont, zal ik jou en je nakomelingen voor altijd in bezit geven, en ik zal hun God zijn.' 9 Ook zei God tegen Abraham: 'Jij moet je houden aan dit verbond met mij, evenals je nakomelingen, generatie na generatie. 10 Dit is de verplichting die jullie op je moeten nemen: alle mannen en jongens moeten worden besneden. 11 Jullie moeten je voorhuid laten verwijderen; dat zal het teken zijn van het verbond tussen mij en jullie. 12 In elke generatie opnieuw moet iedereen van het mannelijk geslacht besneden worden wanneer hij acht dagen oud is. Dit geldt niet alleen voor wie tot je eigen volk behoort maar ook voor jullie slaven, of ze nu bij jullie geboren zijn of van vreemdelingen zijn gekocht; 13 iedereen die bij jullie geboren is of door jullie is gekocht, moet worden besneden. Zo zal dit verbond met mij voorgoed zichtbaar zijn aan jullie lichaam.

Romeinen 4:1-12

Abraham wordt de vader van alle gelovigen genoemd, ook van gelovigen die niet van het joodse volk afstammen, zij delen in Gods verbond met Abraham.

1 Wat moeten wij nu zeggen over onze stamvader Abraham? 2 Indien hij als een rechtvaardige zou zijn aangenomen op grond van zijn daden, dan had hij zich daarop kunnen laten voorstaan. Maar niet tegenover God, 3 want wat zegt de Schrift? 'Abraham vertrouwde op God, en dat werd hem als een daad van gerechtigheid toegerekend.' 4 Iemand die zijn loon verdient, krijgt het niet als een gunst maar als een recht. 5 Maar iemand zonder verdienste, die echter vertrouwt op hem die de schuldige vrijspreekt, wordt vanwege zijn vertrouwen rechtvaardig verklaard. 6 Zo prijst ook David de mens gelukkig die door God rechtvaardig wordt verklaard zonder dat hij enige verdienste heeft: 7 'Gelukkig is de mens wiens onrecht is vergeven, wiens zonden zijn bedekt; 8 gelukkig is de mens wiens zonden de Heer niet telt.' 9 Prijzen deze woorden een besneden of een onbesneden mens gelukkig? We zagen al dat Abrahams vertrouwen hem werd toegerekend als een daad van gerechtigheid. 10 Maar

wanneer gebeurde dat? Toen hij al besneden was of daarvoor? Het laatste, toen hij nog niet besneden was. 11 De besnijdenis ontving hij later als een bezegeling en teken dat hij als onbesnedene rechtvaardig was omdat hij op God vertrouwde. Zo werd hij de vader van alle onbesnedenen die geloven, zodat ook zij als rechtvaardigen konden worden aangenomen. 12 En hij werd eveneens de vader van hen die besneden zijn, althans van hen die zich niet alleen hebben laten besnijden maar ook onze vader Abraham volgen in het geloof dat hij als onbesnedene bezat.

Galaten 3:26-29

Wanneer je in Christus gelooft deel je in Gods verbond met Abraham. Dit gedeelte maakt ook duidelijk dat nu de doop teken is van Gods verbond, de besnijdenis is niet langer verplicht.

26 want door het geloof en in Christus Jezus bent u allen kinderen van God. 27 U allen die door de doop één met Christus bent geworden, hebt u met Christus omkleed. 28 Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen – u bent allen één in Christus Jezus. 29 En omdat u Christus toebehoort, bent u nakomelingen van Abraham, erfgenamen volgens de belofte.

Hebreeënen 6:13-20

Opnieuw wordt Abraham in herinnering geroepen als een voorbeeld die door geduld en vertrouwen heeft gekregen wat God hem had beloofd.

13 Toen God aan Abraham zijn belofte deed, kon hij bij niemand zweren die hoger was dan hijzelf, en dus zwoer hij bij zichzelf: 14 ‘Ik zal je rijkelijk zegenen en je talloze nakomelingen geven.’ 15 En zo heeft Abraham, dankzij zijn standvastig vertrouwen, gekregen wat hem beloofd was. 16 Mensen zweren altijd bij iemand die hoger is dan zichzelf, en met hun eed bekrachtigen ze de waarheid en beëindigen ze elke twist. 17 Toen God de erfgenamen van de belofte ervan wilde doordringen hoe vast zijn voornemen was, stelde hij zich op dezelfde manier met een eed garant. 18 Met deze twee onomkeerbare daden – die uitsluiten dat God liegt – heeft hij ons krachtig moed in willen spreken. Onze toevlucht is het vast te houden aan de hoop op wat voor ons in het verschiet ligt. 19 Die hoop is als een betrouwbaar en zeker anker voor onze ziel, en gaat ons voor tot voorbij het voorhangsel, 20 waar Jezus als voorloper al is binnengegaan, ten behoeve van ons: hij is hogepriester voor eeuwig, zoals ook Melchisedek dat was.

Jakobus 2:19-26

Abraham zijn geloof werd zichtbaar in zijn werken.

19 U gelooft dat God de enige is? Daar doet u goed aan. Maar de demonen geloven dat ook, en ze sidderen. 20 Dwaas, wilt u het bewijs dat geloof zonder daden nutteloos is? 21 Werd het onze voorvader Abraham niet als een rechtvaardige daad toegerekend dat hij zijn zoon Isaak op het altaar wilde offeren? 22 U ziet hoe geloof en handelen daar hand in hand gaan, en hoe het geloof vervolmaakt wordt door daden. 23 Zo ging in vervulling wat de Schrift zegt: ‘Abraham vertrouwde op God, en dat werd hem toegerekend als een rechtvaardige daad.’ Hij wordt zelfs Gods vriend genoemd. 24 U ziet dus dat iemand rechtvaardig wordt verklaard om wat hij doet, en niet alleen om zijn geloof. 25 Werd niet ook Rachab, de hoer, rechtvaardig verklaard om wat ze deed, toen ze de verkenners ontving en langs een andere weg liet vertrekken? 26 Zoals het lichaam dood is zonder de ziel, zo is ook geloof zonder daden dood.

Uit: De Nieuwe Bijbelvertaling

© 2004/2007 [Nederlands Bijbelgenootschap](#)

Bijbelleesrooster - blok F - nivo 2

Bijeenkomst 3: Het verbond met Abraham

De volgende keer gaat het over het verbond dat God sloot met zijn volk bij de berg Sinai. We lezen daarom alvast de volgende gedeelten:

Exodus 19:1-6

God benadrukt eerste dat hij heeft bevrijd. Daarna worden pas de geboden benoemd. Let er ook op dat het volk een koninkrijk van priesters wordt genoemd, dat betekent dat Israël God bekend moest maken aan de wereld.

Exodus 19:10-25

Zondige mensen en een heilige God, we hebben in het verbond met God niet te maken met twee gelijkwaardige partners. Dat moest het volk leren op deze manier.

Exodus 24:1-8

Bij de verbondssluiting werd bloed gebruikt, een vooruitwijzing naar het bloed van Christus waardoor wij met God worden verzoend.

Jeremia 11:1-8

Het volk Israel had het verbond verbroken door voortdurende afgoderij.

Jeremia 31:31-34

God belooft dat er een nieuw en beter verbond zal komen.

Lukas 22:14-20

Christus heeft het nieuwe verbond waar Jeremia over profeteerde ingesteld

Hebreeën 9:11-15

In de Hebreeënbrief wordt op allerlei manieren de overgang van het oude naar het nieuwe verbond benadrukt en uitgelegd

Uit: De Nieuwe Bijbelvertaling

© 2004/2007 [Nederlands Bijbelgenootschap](http://www.nbb.nl)

Bijbelleesrooster - blok F - nivo 2

Bijeenkomst 4: Het verbond op de Sinaï

God had een belofte gedaan aan het koningshuis van David: altijd zal er iemand uit Davids nageslacht op de troon zitten. Maar in de manier waarop deze belofte wordt verwoord klinkt al iets door waaruit blijkt dat dit geen gewone davidszoon zal zijn. Heel lang was het de vraag hoe deze belofte zou worden vervuld en leek het nergens op uit te lopen, zie bijvoorbeeld de teleurstelling die aan het einde van psalm 89 doorklinkt. Maar toen kwam een engel die de geboorte van Jezus aankondigde (Lukas 1) en de belofte uit Samuel 7 werd vervuld.

2 Samuel 7:1-17

2 Samuel 7:18-29

Psalm 89:1-19

Psalm 89:20-38

Psalm 89:39-53

Jeremia 23:1-6

Lukas 1:26-33

Uit: De Nieuwe Bijbelvertaling

© 2004/2007 [Nederlands Bijbelgenootschap](http://www.nbb.nl)

Bijbellesrooster - blok F - nivo 2

Bijeenkomst 5: Het verbond met David

Jesaja 9:1-6

Een profetie over hoop en iets nieuws. Pas als Christus komt is de werkelijke betekenis van deze woorden duidelijk.

Jesaja 40:1-11

Ook een profetie van hoop en een nieuwe toekomst. De terugkeer uit ballingschap kon niet de volledige vervulling zijn. Maar als Christus komt valt er nieuw licht op deze woorden.

Jeremia 31:27-37

Een nieuw verbond wordt beloofd. Lang was het onduidelijk waar dit over ging. Maar wat zei Christus toen Hij het avondmaal instelde op de avond van zijn gevangenneming? 'Dit is het nieuwe verbond in mijn bloed'

Ezechiël 36:16-29

Er wordt iets nieuws beloofd in woorden die het volk op dat moment begreep. maar opnieuw moeten we zeggen: als Christus komt wordt de werkelijke betekenis van deze woorden pas duidelijk.

Hosea 14:2-9

In de toekomst zal er weer nieuwe liefde zijn tussen God en zijn volk. God kondigt nooit zijn oordelen aan zonder over een nieuwe hoopvolle toekomst te spreken.

Joël 3:1-5

De uitstorting van de Heilige Geest en het laatste oordeel in één blik. Wij weten vandaag dat het verder uit elkaar ligt wat Joël in één visioen zag.

Amos 9:11-15

Een belofte van een heerlijke toekomst in woorden die het volk toen begreep. het gaat over wonen in het beloofde land en rust van vijanden, voor altijd. Sinds Christus weten we dat dit ten diepste slaat op de nieuwe aarde en rust van onze geestelijke vijand, de satan.

Uit: De Nieuwe Bijbelvertaling

© 2004/2007 [Nederlands Bijbelgenootschap](http://www.nederlandsebijbel.nl)

Bijbellesrooster - blok F - nivo 2

Bijeenkomst 6: De aankondiging van een nieuw verbond

Wat verandert er allemaal van oud naar nieuw? Elke dag een voorbeeld.

Lukas 1:26-33

Geen aardse maar een hemelse koning: Jezus is de zoon van David die voor altijd zal regeren, vanuit de hemel.

Johannes 2:13-22

Geen aardse tempel maar Jezus als tempel. Hij is het teken van Gods aanwezigheid, en niet langer het gebouw in Jeruzalem.

Kolossenzen 2:16-23

De joodse wet geldt niet meer op precies dezelfde manier sinds Christus.

Matteüs 28:16-20

Niet alleen maar het joodse volk maar álle volken.

Hebreeën 10:1-10

Geen dagelijkse offers meer in de tempel maar vertrouwen op het ene offer van Christus.

Hebreeën 12:18-22

Geen aardse maar een hemelse stad Jeruzalem.

1 Petrus 1:3-12

In het NT een volledige kennis van Gods genade en het eeuwige, terwijl dat in het OT nog gedeeltelijk verborgen was.

Uit: De Nieuwe Bijbelvertaling

© 2004/2007 [Nederlands Bijbelgenootschap](http://www.nederlandsebijbelgenootschap.nl)

Bijbellesrooster - blok F - nivo 2

Bijeenkomst 7: Jezus: nieuw verbond

Het nieuwe Jeruzalem

Jesaja 60:14-22

In oudtestamentische beelden wordt iets beloofd dat meer lijkt dan herstel van het aardse Jeruzalem. In het boek Openbaring worden deze beloften opgepakt en toegepast op het nieuwe Jeruzalem.

Hebreeën 12:18-29

De brief aan de Hebreeën schrijft voor het eerst over het hemelse Jeruzalem.

Openbaring 21:1-8

Het nieuwe Jeruzalem: een stad zonder verdriet

Openbaring 21:9-14

De boodschap van de apostelen is het fundament van het nieuwe Jeruzalem (vs 14)

Openbaring 21:15-21

Het nieuwe Jeruzalem: ongekend mooi

Openbaring 21:22-27

Het nieuwe Jeruzalem: Alles draait om de aanwezigheid van God en het lam

Openbaring 22:1-5

Het nieuwe Jeruzalem: het paradijs is weer terug

Uit: De Nieuwe Bijbelvertaling

© 2004/2007 [Nederlands Bijbelgenootschap](http://www.nbb.nl)

Bijbellesrooster - blok F - nivo 2

Bijeenkomst 8: Nieuw Jeruzalem: het verbond volmaakt

We zijn in dit blok heel intensief met de bijbel bezig. Het is belangrijk om je in de bijbel te verdiepen, want zo leer je God kennen in al zijn veelzijdigheid. Je ziet wat God gedaan heeft in de geschiedenis, je leert zien hoe Christus de vervulling is van het Oude Testament, hoe God in Hem al veel van zijn beloften is nagekomen en wat Hij nog gaat doen. Deze week zeven bijbelgedeelten die het belang van bijbellezen onderstrepen.

Psalm 78:1-11

Wat God heeft gedaan en gezegd moet doorverteld worden.

Johannes 5:37-40

Om Jezus te herkennen als de Verlosser is blijbaar kennis van het Oude Testament nodig, dat is in elk geval wat Jezus zelf duidelijk maakt.

2 Timoteüs 3:14-17

Wat God heeft laten opschrijven, daar moet je je winst mee doen.

Handelingen 17:1-12

De Joden in Berea onderzochten ijverig het oude testament om te controleren of waar was wat Paulus over Christus vertelde.

1 Korintiërs 10:1-13

De geschiedenis van Gods volk in het oude testament is opgeschreven om er van te leren (vers 11).

Romeinen 15:1-6

Opnieuw wordt hier het belang van het oude testament onderstreept (vers 4). Het is voor ons opgeschreven om stand te houden in het geloof.

2 Petrus 3:14-16

De brieven van Paulus worden door Petrus aangeprezen. Zelfs als ze moeilijk te begrijpen zijn moeten we onze winst ermee doen.

Uit: De Nieuwe Bijbelvertaling

© 2004/2007 [Nederlands Bijbelgenootschap](http://www.bijbelgenootschap.nl)